

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 80EK/2960/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123472525
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Maroš Dvorský
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123472525.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Pribinova 19, 815 74 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 151 700 proti povinnému: 1.) A. A., nar: 7.11.1978, bytom A. XXX/XX, XXX XX B. C. proti povinnému 2.) D. E., nar: 21.5.1972, bytom F. XXX/X, XXX XX B. C. o vymozenie 8.987 EUR s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Martišík so sídlom exekútorského úradu Samoty, 02001 Púchov, IČO: 35662956, pod sp. zn. 107EX 532/23-2, o návrhu povinného č.2 na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného č.2 na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 27.12.2023, domáhal od povinného č.1 a č.2 vymozenia 8987 EUR s prísl., na základe exekučného titulu – Platobného rozkazu sp.zn. 13C/391/2015-142 zo dňa 30.06.2016, ktorý vydal Okresný súd Prievidza; ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2017, vykonateľnosť dňa 04.10.2017, rozsudku, sp.zn.13C/391/2015 - 208 zo dňa 19.05.2017, ktorý vydal Okresný súd Prievidza ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2017, vykonateľnosť dňa 04.10.2017 a rozsudok sp.zn. 17Co/58/2018-250 zo dňa 28.03.2019, ktorý vydal Krajský súd Trenčín ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2019 (ďalej ako „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 29.12.2023 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: D. D. G. so sídlom exekútorského úradu Samoty, 02001 Púchov (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 107 Ex 532/23 – 2.

3. Súdny exekútor dňa 07.02.2024 predložil súdu podanie Návrh povinného na zastavenie exekúcie 107Ex 532/23-2 zo dňa 22.01.2024, spolu s poštovou podacou obálkou k nemu, Vyjadrenie oprávneného, upovedomenie o začatí exekúcie spolu s potvrdením o doručení povinnému. Súd v exekučnom konaní pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z dovtedajšieho spisového materiálu ako aj z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.

4. Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 107EX 532/23-2 zo dňa 04.01.2024 bolo doručené povinnému do vlastných rúk dňa 09.01.2024. Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.01.2024 bol podaný na poštovú prepravu dňa 22.01.2024 a doručený súdnemu exekútorovi dňa 24.01.2024. Súd v tomto bode konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

5. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z dôvodu že: „ Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ktorým som bol odsúdený vo veci ktorá sa týka predloženej exekúcie z 29.02.2016 bol v apríli 2021 zrušený Ústavným súdom a tým pádom boli zrušené všetky rozsudky a rozhodnutia nadväzujúce na tento rozsudok. Následne som bol odsúdený Krajským súdom

Trenčín v júni 2021. Od tejto doby, čiže od júna 2021 mi nebolo doručené nič ohľadom nejakej dlžnej sumy. Nikto mi nezaslal pohľadávku ani nič podobné. Nakoľko od júna 2021 uplynulo viac, ako dva roky, žiadam považovať túto pohľadávku za premlčanú a preto žiadam o zastavenie exekúcie.

6. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 30.01.2024 k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril svoj nesúhlas so zastavením exekúcie. Exekučné konanie je vedené voči povinnému č.2 D. E. na základe exekučného titulu – Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 13C/391/2015 zo dňa 30.06.2016, ktorý uložil žalovaným (povinným) č. 1 – 3 zaplatiť spoločne a nerozdielne oprávnenému sumu 8987 EUR. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči povinnému č.2 dňa 31.08.2016. Tvrdenia povinného č. 2 v návrhu na zastavenie exekúcie o tom, že nevedel o žiadnej dlžnej sume sa nezakladajú na pravde, keďže oprávnený už v rámci trestného konania do zápisnice dňa 20.07.2011 uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 8987 EUR voči povinným, pričom Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.06.2014, sp.zn. 2T/185/2011 bolo rozhodnuté, že v trestnej veci proti povinnému č.1 sa v tejto trestnej veci nepripúšťa účasť poškodených, ktorí boli odkázaní na uplatnenie si náhrady škody v občiansko – právnom konaní, o čom musel mať povinný č.2 ako účastník trestného konania vedomosť. Oprávnený má za to, že povinný č.2 mal vedomosť o vymáhaní výšky škody v sume 8987 EUR jednak z trestného konania Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/185/2011 a jednak aj z občiansko právneho konania Okresného súdu Prievidza sp.zn. 13C/391/2015. Oprávnený nesúhlasí ani s tvrdením povinného č.2, že exekučne vymáhaná pohľadávka je premlčaná, keďže uplynuli dva roky od odsúdenia Krajským súdom v Trenčíne v júni 2021. V zmysle ust. §110 Občianskeho zákonníka. Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Oprávnenému teda plynula lehota 10 rokov od právoplatnosti Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 13C/391/2015 zo dňa 30.06.2016 právoplatného dňa 31.08.2016, v priebehu ktorej v prípade dobrovoľného neuhradenia pohľadávky mal oprávnený právo domáhať sa svojho nároku prostredníctvom exekučného konania od povinného č.2. „

7. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol skutočnosti týkajúce sa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, doručenia návrhu povinného na zastavenie exekúcie súdному exekútorovi, spôsobu podania vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť, d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP.“), ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti

fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

14. Podľa § 106 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

15. Podľa § 100 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 110 ods. 1 prvá veta OZ, ak bol právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

17. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a ktorý povinný dobrovoľne sa nesplnil.

18. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdých skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

19. Súd uvádza, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

20. V exekučných konaniach začatých od 01.04.2017 (o také sa jedná aj v prejednávanej veci) platná právna úprava rozhodovania o zastavení exekúcie súdom podľa § 61k Exekučného poriadku obsahuje ustanovenia o koncentrácii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy (do 31.03.2017) je tak stanovený nový spôsob obrany povinného proti nedôvodnej, resp. neprípustnej exekúcii. Zákonodarcu ponechal povinnému v tomto smere len jeden právny prostriedok obrany, a to návrh na zastavenie exekúcie (podľa predchádzajúcej právnej úpravy mohol povinný uplatňovať námietky voči exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie), ktorý môže podať i opakovane s rozličnými účinkami. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v lehote 15 dní od

doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čo je zároveň zákonným vyjadrením koncentračnej zásady uplatňovanej v exekučnom konaní, v každom ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Právna úprava povinnosti tvrdenia v rámci koncentračnej zásady pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózna, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je (§ 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku). Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020). Skoncentrovaním obrany povinného v nových exekučných konaniach (začatých po 01.04.2017) zákonodarca so zreteľom na povinnosť každého správať sa zodpovedne a efektívne v súdnom konaní, stanovil, že na úkony, ktoré mohol povinný použiť už pri návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (bez ohľadu na to, či ho podal), sa neprihliada. Zákonodarca takouto úpravou chcel zrýchliť poskytovanie súdnej ochrany, teda prinútil subjekty niesť zodpovednosť za to, akým spôsobom budú svoju obranu či útok v konaní realizovať.

21. Dôvody na zastavenie exekúcie súdom sú taxatívne uvedené v ust. § 61k Exekučného poriadku. Zastavenie exekúcie rozhodnutím súdu predstavuje jednu z troch možností zastavenia exekúcie. K zastaveniu exekúcie môže dôjsť aj rozhodnutím exekútora, prípadne zo zákona. Konanie o zastavení exekúcie je návrhovým konaním, súd má rozhodovať na základe návrhu povinného, ktorý sa doručuje exekútorovi. Aktívne vecne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je výlučne povinný.

22. Predmetom exekúcie vedenej na tunajšom súde je povinnosť povinných č. 1 a 2 zaplatiť sumu 8987 EUR s prisl. priznanú vykonateľným Platobným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 13C/391/2015 zo dňa 30.06.2016.

23. Povinný č.2 v návrhu na zastavenie exekúcie navrhol zastaviť exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, z dôvodu že Ústavný súd v apríli 2021 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a tým boli zrušené všetky rozsudky a rozhodnutia nadväzujúce na tento rozsudok, svoje tvrdenia však žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd opätovným preskúmaním návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh zistil, že exekučné konanie je vedené voči povinnému č.2 D. E. na základe exekučného titulu – Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 13C/391/2015 zo dňa 30.06.2016, ktorý uložil žalovaným (povinným) č. 1 – 3 zaplatiť spoločne a nerozdielne oprávnenému sumu 8987 EUR. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči povinnému č.2 dňa 31.08.2016. Tvrdenia povinného č. 2 v návrhu na zastavenie exekúcie o tom, že nevedel o žiadnej dlžnej sume sa nezakladajú na pravde, keďže oprávnený už v rámci trestného konania do zápisnice dňa 20.07.2011 uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 8987 EUR voči povinným, pričom Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.06.2014, sp.zn. 2T/185/2011 bolo rozhodnuté, že v trestnej veci proti povinnému č.1 sa v tejto trestnej veci nepripúšťa účasť poškodených, ktorí boli odkázaní na uplatnenie si náhrady škody v občiansko – právnom konaní, o čom musel mať povinný č.2 ako účastník trestného konania vedomosť. Oprávnený má za to, že povinný č.2 mal vedomosť o vymáhaní výšky škody v sume 8987 EUR jednak z trestného konania Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/185/2011 a jednak aj z občiansko právneho konania Okresného súdu Prievidza sp.zn. 13C/391/2015. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením povinného č.2, že exekučne vymáhaná pohľadávka je premlčaná, keďže uplynuli dva roky od odsúdenia Krajským súdom v Trenčíne v júni 2021. V zmysle ust. §110 Občianskeho zákonníka. Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Premlčacia lehota 10 rokov začala v tomto prípade plynúť od právoplatnosti Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 13C/391/2015 zo dňa 30.06.2016 právoplatného dňa 31.08.2016, v priebehu ktorej v prípade dobrovoľného neuhradenia pohľadávky mal oprávnený právo domáhať sa svojho nároku prostredníctvom exekučného konania od povinného č.2. Súd ďalej konštatuje, že návrh oprávneného na výkon exekúcie bol podaný dňa 27.12.2023, v dôsledku čoho je vylúčené uplynutie 10 ročnej premlčacej lehoty. Súd má preto za dostatočne preukázané, že oprávneným vymáhaná pohľadávka nie je premlčaná a preto súd považuje námietku premlčania vznesenú povinnými v rámci návrhu na zastavenie exekúcie za právne irelevantnú, nakoľko súd nezistil

premlčanie pohľadávky priznanej exekučným titulom, t. j. premlčanie judikovaného práva uplynutím času desiatich rokov.

24. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

25. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého: „Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. V súlade so zásadou rovnocennosti platí vyššie uvedené bez ohľadu na to, či exekučným titulom je rozsudok, ktorý vydal všeobecný súd alebo rozhodcovský súd.“

26. Súd k uvedenému uvádza, že predmetné námietky povinného nemajú žiadnu právnu relevanciu pre priebeh exekučného konania a exekúcie v ňom prebiehajúcej, a teda za žiadnych okolností nezakladajú dôvod na zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. K uvedenému je potrebné len dodať, že podľa § 2 ods. 1 Exekučného poriadku je exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov. Na základe uvedených skutočností súd považoval vyššie uvedené námietky povinného za nedôvodné.

27. Na základe uvedených skutočností súd mohol v tomto bode konštatovať, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, a teda predmetný rozsudok všeobecného súdu je spôsobilým exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, aby na jeho podklade bolo možné viesť exekúciu v rámci tohto exekučného konania.

28. Súd v tomto bode mohol konštatovať, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie netvrdil a ani nepreukázal žiaden zákonný dôvod, na základe ktorého by mohlo byť vyhovené jeho návrhu na zastavenie exekúcie súdom, t. j. neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu, resp. skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený.

29. Súd vychádzal z listinných dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení, a dospel k právnomu záveru, že návrh povinného č.2 na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd v celom rozsahu návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.